

GARDZICIEL (1) *sb m*

a jasne; teksty nie oznaczają é.

pl N gardziciele. \diamond [*V* gardzicielowie.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w.

Ten, który gardzi; contemptor Vulg, Modrz, Cn: przeto y w wczciwości ich niemáią/ y wotámi ich gárdzą. Niebaczą tego ci gárdźciele/ że ciężko przeciw Bogu y przeciw ludziom grzeszą. ModrzBaz 28v; [Pátrząycie gárdźcielowie á dziwuycie fie/ y bądźcie rośprośzeni Leop Act 13/40 (Linde).]

HG